

STUDII DE ISTORIE A FILOSOFIEI UNIVERSALE

Stilul de citare (exemple)

Tipul sursei	Exemplu pentru nota de subsol	Exemplu pentru lista de referințe
Titlurile în limba engleză vor fi scrise în „sentence case”. Titlurile în limba germană vor respecta regulile limbii germane în ce privește inițialele majuscule.		
Carte: un autor	¹ Constantin Noica, <i>Concepte deschise în istoria filosofiei la Descartes, Leibniz și Kant</i> , București, Institutul de Arte Grafice Bucovina „I. E. Torouțiu”, 1936, p. 39.	Noica, Constantin, <i>Concepte deschise în istoria filosofiei la Descartes, Leibniz și Kant</i> , București, Institutul de Arte Grafice Bucovina „I. E. Torouțiu”, 1936.
Carte: doi autori	³ Max Horkheimer, Theodor W. Adorno, <i>Dialectic of Enlightenment: Philosophical fragments</i> , trad. Edmund Jephcott, Stanford, Stanford University Press, 2002, pp. 191–193, 195.	Horkheimer, Max; Adorno, Theodor W., <i>Dialectic of Enlightenment: Philosophical fragments</i> , trad. Edmund Jephcott, Stanford, Stanford University Press, 2002.
Carte: 3 autori	² Timo Maran, Dario Martinelli, Aleksei Turovski, <i>Readings in zoosemiotics</i> , Berlin, De Gruyter Mouton, 2011, p. 253.	Maran, Timo; Martinelli, Dario; Turovski, Aleksei, <i>Readings in zoosemiotics</i> , Berlin, De Gruyter Mouton, 2011.
Carte: mai mult de 3 autori	⁴ Peter J. Verhagen et al., <i>Religion and psychiatry: Beyond boundaries</i> , Chichester, Wiley-Blackwell, 2010, pp. 90, 95, 98.	Verhagen, Peter J. et al., <i>Religion and psychiatry: Beyond boundaries</i> , Chichester, Wiley-Blackwell, 2010.
Carte: editor sau coordonator	⁵ Vezi: Ion Ianoși (coord.), <i>Dicționarul operelor filosofice românești</i> , București, Humanitas, 1997. sau: ⁶ Dan Zahavi (ed.), <i>The Oxford handbook of contemporary phenomenology</i> , Oxford, Oxford University Press, 2013, p. 4.	Ianoși, Ion (coord.), <i>Dicționarul operelor filosofice românești</i> , București, Humanitas, 1997. Zahavi, Dan (ed.), <i>The Oxford handbook of contemporary phenomenology</i> , Oxford, Oxford University Press, 2013.
În cazul în care sunt mai mulți editori/coordonatori, se urmează regulile de la cărțile cu mai mulți autori, adăugând după numele acestora “(ed.)” sau “(coord.)”.		

Tipul sursei	Exemplu pentru nota de subsol	Exemplu pentru lista de referințe
Carte: notă prescurtată	⁷ D. Zahavi (ed.), <i>The Oxford handbook of contemporary phenomenology</i> , p. 75.	
(Sursele la care deja s-a trimis anterior vor avea note prescurtate.)	sau: ⁸ M. Horkheimer, T. W. Adorno, <i>Dialectic of Enlightenment</i> , pp. 84, 88.	
Capitol sau parte dintr-o lucrare colectivă	¹ Hourya Benis Sinaceur, „Scientific philosophy and philosophical science”, în Hassan Tahiri (ed.), <i>The philosophers and mathematics: Festschrift for Roshdi Rashed</i> , Cham, Springer, 2018, p. 29.	Benis Sinaceur, Hourya, „Scientific philosophy and philosophical science”, în Hassan Tahiri (ed.), <i>The philosophers and mathematics: Festschrift for Roshdi Rashed</i> , Cham, Springer, 2018, pp. 25–66.
Introducere, cuvânt înainte, prefață sau postfață la o carte scrisă de alt autor sau la o lucrare colectivă	¹ John Preston, David Lamb, „Introduction”, în John Preston, Gonzalo Munévar, David Lamb (ed.), <i>The worst enemy of science? Essays in memory of Paul Feyerabend</i> , New York, Oxford University Press, 2000, p. xv. sau: ⁵ Alexandru Surdu, „Introducere la dialogurile logice”, în Platon, <i>Opere</i> , vol. 6, ediție de Constantin Noica și Petru Creția, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1989, p. 46.	Preston, John; Lamb, David, „Introduction”, în John Preston, Gonzalo Munévar, David Lamb, (ed.), <i>The worst enemy of science? Essays in memory of Paul Feyerabend</i> , New York, Oxford University Press, 2000. Surdu, Alexandru, „Introducere la dialogurile logice”, în Platon, <i>Opere</i> , vol. 6, ediție de Constantin Noica și Petru Creția, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1989, pp. 8–48.
Carte: traducere, editare	¹ Benedictus de Spinoza, <i>Complete works</i> , trad. Samuel Shirley, ed. Michael L. Morgan, Indianapolis, Hackett Publishing Company, 2002, pp. 41–42.	Spinoza, Benedictus de, <i>Complete works</i> , trad. Samuel Shirley, ed. Michael L. Morgan, Indianapolis, Hackett Publishing Company, 2002.
Texte citate în mod tradițional potrivit paginajului din ediții de referință (Platon, Aristotel, Kant etc.)	¹ Platon, <i>Phaidros</i> , 274e–276d. ² Immanuel Kant, <i>Critica rațiunii pure</i> , A34–35/B51–52. sau, în condițiile în care contextul este suficient de clar: ¹ 274e–276d. ² A34–35/B51–52. sau în text: Platon (274e–276d) spunea despre cuvântul scris ... Kant afirmă în mod clar realitatea empirică a timpului (A34–35/B51–52) și ...	Kant, Immanuel, <i>Critica rațiunii pure</i> , trad. Nicolae Bagdasar și Elena Moisuc, București, Editura Științifică, 1969. Platon, <i>Phaidros</i> , trad. Gabriel Liiceanu, în Platon, <i>Opere</i> , vol. IV, ed. de Petru Creția, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983, pp. 417–527. Lista de referințe include ediția utilizată efectiv.
Articol în revistă	¹ Tommi Lehtonen, „The concept of a point of view”, <i>SATS: Northern European Journal of Philosophy</i> , vol. 12, nr. 2, 2011, p. 242. Dacă articolul are mai mulți autori, aceștia vor fi menționați potrivit modelului de la cărțile cu mai mulți autori.	Lehtonen, Tommi, „The concept of a point of view”, <i>SATS: Northern European Journal of Philosophy</i> , vol. 12, nr. 2, 2011, pp. 237–252.

Tipul sursei	Exemplu pentru nota de subsol	Exemplu pentru lista de referințe
Articol în revistă: notă prescurtată (Articolele la care deja s-a trimis anterior vor avea note prescurtate.)	⁴ T. Lehtonen, „The concept of a point of view”, p. 248.	
Articol de specialitate pe internet	¹ Shaun Gallagher, Dan Zahavi, „Phenomenological approaches to self-consciousness”, în Edward N. Zalta (ed.), <i>The Stanford encyclopedia of philosophy</i> , https://plato.stanford.edu/archives/sum2019/ entries/self-consciousness-phenomenological , accesat: 14 februarie 2021.	¹ Gallagher, Shaun; Zahavi, Dan, „Phenomenological approaches to self-consciousness”, în Edward N. Zalta (ed.), <i>The Stanford encyclopedia of philosophy</i> , https://plato.stanford.edu/archives/sum2019/ entries/self-consciousness-phenomenological , accesat: 14 februarie 2021.
Folosirea adverbului „Ibidem” pentru orice tip de text	¹ Paul K. Feyerabend, „Creativity: A dangerous myth”, <i>Critical Inquiry</i> , vol. 13, nr. 4, 1987, p. 705. ² <i>Ibidem</i> , pp. 709–711. Dacă o sursă este citată în două sau mai multe note consecutive, în notele ulterioare primei citări se poate utiliza „Ibidem”.	Feyerabend, Paul K., „Creativity: A dangerous myth”, <i>Critical Inquiry</i> , vol. 13, nr. 4, 1987, pp. 700–711.
Citare secundară pentru orice tip de text	¹ John Passmore, <i>Hume’s intentions</i> , London, Gerald Duckworth, 1968 (ediție revizuită), p. 8, <i>apud</i> Richard T. Murphy, <i>Hume and Husserl: Towards radical subjectivism</i> , Dordrecht, Springer Science+Business Media, 1980, p. 14.	Murphy, Richard T., <i>Hume and Husserl: Towards radical subjectivism</i> , Dordrecht, Springer Science+Business Media, 1980. În lista de referințe bibliografice se regăsește doar sursa secundară, cea utilizată efectiv.

Miscelanee

Ghilimelele

Se vor utiliza ghilimelele specifice limbii române, chiar și atunci când sunt citate fragmente în alte limbi. Pentru rezumatul și cuvintele-cheie în limba engleză, se va folosi setul de ghilimele specific limbii engleze.

Pentru limba română	Utilizați ghilimelele românești în text, note și referințe bibliografice: „ « » ”.	Melandri, Enzo, „The «Analogia Entis» according to Franz Brentano: A speculative-grammatical analysis of Aristotle’s «Metaphysics»”, <i>Topoi</i> , vol. 6, nr. 1, 1987, pp. 51–58.
Pentru rezumatul în limba engleză	Utilizați următorul set de ghilimele englezești în rezumat și cuvinte-cheie: “ ‘ ’ ”.	[În rezumat] Definite group nouns, such as “the deck of cards”, raise two important kinds of problems. Philosophically, they raise the ancient Problem of the Many: How can one deck be many cards?

Inserarea notei de subsol

Numerotarea notelor de subsol va fi continuă. Nu se va lăsa spațiu înainte de număr.

Nota se va insera imediat după punct numai dacă trimiterea vizează conținutul unei întregi fraze.

În orice caz, consensul stilistic nu trebuie privit ca efect al vreunei înrâuriri din partea artei asupra filosofiei – și nici invers, ca efect al vreunei înrâuriri din partea filosofiei asupra artei.¹

Notele referitoare la citate se vor insera imediat după ghilimelele de închidere. Ghilimelele de închidere vor fi puse după punctul final numai dacă citatul cuprinde o frază completă.

Astronomia fizicală a constatat câteva fenomene deosebit de ciudate, pentru a căror lămurire trebuie să se recurgă la ipoteza existenței unor „gaze de o densitate mai mare decât a fierului sau a platinei în stare solidă”¹.

Dacă citatul conține mai mult de 50 de cuvinte, acesta se va scoate în evidență prin indentare, spațiere deasupra și dedesubt și un corp de literă mai mic, fără să fie plasat între ghilimele. Nota de subsol se va insera imediat după punctul final.

Soave formulează clar problema:

Modul în care impresiile externe trec în suflet este un lucru încă și mai greu de explicat. O substanță corporală, adică solidă, întinsă, compusă din părți, cert este că nu se vede cum ar putea acționa pe cale directă și imediată asupra unei substanțe necorporale, adică nesolide, neîntinse, necompuse din părți, de o natură, pe scurt, esențialmente și intrinsec contrară.⁹³

Parantezele drepte

Orice intervenție într-un citat (adăugire, omitere, subliniere, comentariu) trebuie semnalată utilizând paranteze drepte, ca în exemplul următor:

Firește, din răspunsul la acele întrebări n-a rezultat [...] deliranta pasiune de a ști a dogmatismului; căci ea nu ar putea fi satisfăcută altfel decât prin magie, la care eu nu mă pricep. Dar nici n-a fost, desigur, intenția *menirii naturale a rațiunii noastre* [subl. m.]; și datorita filosofiei era să suprimă iluzia provenită dintr-o înțelegere greșită, chiar dacă prin aceasta ar pieri o iluzie [vom reveni ulterior asupra acesteia; vezi *infra*] atât de lăudată și de bine văzută.⁴

Expresii și abrevieri

Următoarele expresii și abrevieri sunt acceptate (atenție la spațiere și italice):

<i>apud</i>	<i>infra, supra</i>	s.a. (pentru „sine anno”)
cca (pentru „circa”)	î.H./î.e.n., d.H./e.n.	s.l. (pentru „sine loco”)
cf. (pentru „confer”)	ms./mss. (pentru „manuscriptum”/„manu- scripta”)	s.n. (pentru „sine nomine”)
e.g. (pentru „exempli gratia”)	n. ed. (pentru „nota editorului”)	s.v. (pentru „sub voce”)
ed. (pentru „editor”, ediție”)	n. tr. (pentru „nota traducătorului”)	sic!
et al. (pentru „et alii”, „et alia”)	n.m./n.n. (pentru „nota mea”/„nota noastră”)	sq./sqq. (pentru „sequens”/„sequentia”)
f./ff. (pentru „folio”/„foliis”)	<i>op. cit.</i> (pentru „opere citato”)	subl. m./subl. n. (pentru „sublinierea mea”/„sublinierea noastră”)
i.e. (pentru „id est”)	p./pp. (pentru „pagina”/„paginae”)	ș.a.m.d., etc., ș.a.
<i>ibidem</i>	<i>passim</i>	
idem, eadem		